YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
12 päivänä joulukuuta 2002 *

Asiassa C-442/00,

jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Ángel Rodríguez Caballero

vastaan

Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

ennakkoratkaisun työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, s. 23) 1 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Espanjan hallitus, asiamiehenään M. López-Monís Gallego,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään J. E. Collins, avustajanaan barrister K. Smith,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään I. Martínez del Peral,

— EFTA:n valvontaviranomainen, asiamiehenään D. Sif Tynes,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.6.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 27.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.11.2000, EY 234 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, s. 23; jäljempänä direktiivi) 1 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa valittajana on Rodríguez Caballero ja vastapuolena Fondo de Garantía Salarial (palkkaturvalaitos; jäljempänä Fogasa) ja jossa viimeksi mainittu on kieltäytynyt maksamasta Rodríguez Caballerolle toissijaisen vastuunsa nojalla tämän laittoman irtisanomisen jälkeen kertynyttä palkkaa ("salarios de tramitación"), josta on sovittu tuomioistuimen vahvistamassa työntekijän ja työnantajan välisessä sovintomenettelyssä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "tätä direktiiviä sovelletaan työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuviin saataviin työnantajalta, joka on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla maksukyvytön".

4 Direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että direktiivillä ei vaikuteta siihen, miten kansallisessa lainsäädännössä määritellään käsitteet "työntekijä", "työnantaja", "palkka", "välitön oikeus" ja "tulevaisuuteen kohdistuva oikeus".

5 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on, jollei 4 artiklasta muuta johdu, toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että palkkaturvajärjestelmät turvaavat maksun työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvista maksamatta olevista palkkasaatavista tiettyä päivää edeltävältä ajalta."

6 Direktiivin 4 artiklan mukaan jäsenvaltiot saavat rajoittaa palkkaturvajärjestelmien 3 artiklassa tarkoitettua vastuuta rajoittamalla maksuvelvollisuutta määrätyn ajanjakson palkkaa koskevaksi tai asettamalla enimmäismäärän.

7 Direktiivin 10 artiklan a alakohdan mukaan sillä "ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta: — — toteuttaa väärinkäytösten estämiseksi tarvittavia toimenpiteitä".

Espanjan lainsäädäntö

8 Estatuto de los Trabajadoresin (työsopimuslaki) muutetun tekstin hyväksymisestä 24.3.1995 annetun kuninkaan asetuksen 1/1995 (BOE nro 75, 29.3.1995, s. 9654; jäljempänä työsopimuslaki) 26 §:n 1 momentin mukaan palkalla tarkoitetaan kaikkia rahapalkkana tai luontoissuorituksena maksettavia taloudellisia etuja, joita työntekijöille myönnetään vastikkeeksi toisen lukuun tekemästään työstä, kun nämä edut ovat korvausta todellisesta työstä, palkkauksen muodosta riippumatta, tai työhön rinnastettavista lepoajoista.

9 Työsopimuslain 33 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"1. Palkkaturvalaitos, joka on itsenäinen, työ- ja sosiaaliministeriön alainen elin, jolla on oma oikeushenkilöllisyys ja asiavaltuus tavoitteidensa toteuttamisessa, maksaa työntekijöille heidän erääntyneet palkkasaatavansa yrittäjän maksukyvyttömyys-, maksujen keskeyttämis-, konkurssi- tai pakkosaneeraustilanteessa.

Edellisessä momentissa tarkoitettuna palkkana pidetään rahamäärää, joka sovintoasiakirjassa tai tuomioistuimen päätöksessä tunnustetaan palkaksi ja joka koostuu kaikista 26 §:n 1 momentissa tarkoitetuista saatavista, sekä toimivaltaisen tuomioistuimen mahdollisesti myöntämää täydentävää perusteettoman irtisanomisen johdosta suoritettavaa vahingonkorvausta, ottaen huomioon, että palkkaturvalaitos ei maksa millään perusteella yhdessä tai erikseen suurempaa summaa kuin työehtosopimuksen mukaisen vähimmäispäiväpalkan kaksinkertaisen määrän kerrottuna niiden päivien lukumäärällä, joilta palkkaa ei ole maksettu, 120 päivään asti."

10 Työsopimuslain 33 §:n 4 momentin mukaan palkkaturvalaitos täyttää edellisissä momenteissa tarkoitetut velvoitteensa tutkittuaan asian ja tarkistettuaan, onko hakemus perusteltu.

11 Työsopimuslain 56 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

"1. Kun irtisanominen todetaan laittomaksi, työnantaja voi viiden päivän kuluessa tuomion tiedoksiannosta joko ottaa työntekijän takaisin palvelukseensa ja maksaa tälle tämän momentin b kohdassa tarkoitetun 'salarios de tramitación' -summan tai maksaa seuraavat summat, jotka on vahvistettava tuomiolla:

a) 45 päivän palkkaa vastaava korvaus kultakin palvelusvuodelta, jolloin alle vuoden kestäneet jaksot lasketaan kuukausittaisena suhdelukuna enintään 42 kuukausipalkkaan asti

b) erääntyneiden palkkojen yhteenlaskettua summaa vastaava summa irtisanomispäivästä laittoman irtisanomisen toteavan tuomion tiedoksiantoon asti

tai siihen asti, että työntekijä on saanut uuden työpaikan, jos tämä palvelukseenotto edeltää tuomion julistamista ja jos työnantaja esittää näyttöä maksetuista summista niiden vähentämiseksi 'salarios de tramitación' -summasta.

Työnantajan on edelleen suoritettava työtekijän sosiaaliturvamaksut edellä b kohdassa tarkoitettua palkkaa vastaavana ajanjaksona.

2. Kun työnantajan on valittava työntekijän takaisin työhön ottamisen ja korvauksen välillä, edellisen momentin b kohdassa tarkoitettu summa rajoittuu irtisanomispäivän ja sovintopäivän välillä erääntyneeseen palkkaan, jos työnantaja tunnustaa sovintoasiakirjassa irtisanomisen laittomaksi ja tarjoaa edellisen momentin a kohdassa tarkoitetun korvauksen antamalla sen työntekijän käyttöön Juzgado de lo Socialissa 48 tunnin kuluessa sovintoasiakirjan allekirjoittamisesta."

12 Ley de procedimiento laboralin (työoikeusriitoja koskevista menettelyistä annettu laki) muutetun tekstin hyväksymisestä 7.4.1995 annetun kuninkaan asetuksen 2/1995 (BOE nro 86, 11.4.1995, s. 10695; jäljempänä LPL) 63 §:ssä säädetään oikeudenkäyntiä edeltävästä hallinnollisesta sovintomenettelystä.

13 LPL:n 84 §:ssä säädetään tämän sovintomenettelyn epäonnistuessa uudesta pakollisesta sovintomenettelystä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Pääasian oikeudenkäynti

14 Rodríguez Caballero, joka vastaa AB Diario de Bolsillo SL -nimisen yrityksen ulkosuhteista, irtisanottiin 30.3.1997. LPL:n 84 §:n mukaisessa menettelyssä päästiin sopimukseen, jonka mukaan kyseinen yritys yhtäältä tunnustaa irtisanomisen lainvastaisuuden ja toisaalta hyväksyy, että "salarios de tramitación" -palkkaa maksetaan irtisanomispäivästä sovintoasiakirjan allekirjoittamispäivään eli yhteensä 136 896 Espanjan pesetaa (ESP).

15 Yritys ei maksanut kyseistä "salarios de tramitación" -summaa. Maksun laiminlyönti johti täytäntöönpanomenettelyyn, jonka kuluessa AB Diario de Bolsillo SL todettiin maksukyvyttömäksi. Rodríguez Caballero vaati Fogasaa maksamaan "salarios de tramitación" -summan, mistä kyseinen palkkaturvalaitos kieltäytyi 30.4.1998 tekemällään päätöksellä.

16 Rodríguez Caballero valitti tästä päätöksestä Albaceten Juzgado de lo Socialiin nro 2 (Espanja). Tämä tuomioistuin hylkäsi valituksen sillä perusteella, että työsopimuslain 33 §:n mukaan Fogasa vastaa toissijaisesti "salarios de tramitación" -summista ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat toimivaltaisen tuomioistuimen vahvistamia, eikä asianosaisten tekemän sovintoasiakirjan perusteella.

17 Rodríguez Caballero valitti tästä tuomiosta Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Manchaan.

Ennakkoratkaisukysymykset

18 Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha toteaa ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessään, että työsopimuslain 33 §:n mukaan, sellaisena kuin Tribunal Supremo (Espanja) on sitä tulkinnut, Fogasa on vastuussa siinä tapauksessa, että saatava on vahvistettu toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai hallinnollisessa menettelyssä vahvistetulla sovintoasiakirjalla, yksinomaan tavanomaisista palkkasaatavista eikä "salarios de tramitación" -summista. Palkkaturvan piiriin kuuluakseen viimeksi mainitut summat on täytynyt vahvistaa tuomioistuimen päätöksellä.

19 Fogasan toissijaisen vastuun osalta kyseinen tuomioistuin toteaa, ettei ole kohtuullisia perusteita tehdä eroa "salarios de tramitación" -palkkasaatavien ja muiden palkkasaatavien välillä.

20 Espanjan oikeuden mukaan Fogasan vastuu tavanomaisista palkkasaatavista syntyy, jos nämä on tunnustettu missä tahansa sovintoasiakirjassa, joka voi olla vahvistettu joko tuomioistuimessa tai hallinnollisessa menettelyssä.

21 Tuomioistuimessa aikaansaatu sovinto on sitova, ja kyseisen tuomioistuimen on vahvistettava se, ja sen on lisäksi kehotettava asianosaisia neuvottelemaan. Sovinto voidaan kaikissa tapauksissa, myös Fogasan toimesta, saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi, jos se katsotaan aikaansaaduksi lainvastaisesti tai osapuolen etuja loukaten.

22 Fogasan toissijainen vastuu edellyttää, sen jälkeen kun sovintoasiakirja on yritetty pannaan täytäntöön, oikeudellista menettelyä, jossa yritys julistetaan väliaikaisesti maksukyvyttömäksi ja jonka kuluessa Fogasalla on erityinen oikeus esittää kaikki asiaankuuluviksi katsomansa väitteet.

23 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan Fogasa voi kaikissa tapauksissa työntekijän vireille saattamassa oikeudenkäynnissä tehtävän perustellun päätöksen nojalla kieltäytyä toissijaiseen vastuuseen perustuvista maksuista, jos se katsoo sovinnon rikkovan lakia. Se voi toimia näin myös silloin, kun työsuhteeseen perustuva saatava on vahvistettu tuomiolla. Näissä olosuhteissa sillä on siis riittävät takeet kaikenlaisten väärinkäytösten välttämiseksi.

24 Näillä perusteilla Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Mancha on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun direktiivin 80/987/ETY 1 artiklan 1 momentissa tarkoitetun käsitteen 'työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvat saatavat' katsottava kattavan esillä olevassa asiassa kyseessä olevat 'salarios de tramitación' -summat, jotka yrityksen on maksettava työntekijälle perusteettoman irtisanomisen johdosta?

2) Jos edellä olevaan kysymykseen vastataan myöntävästi, seuraako kyseisen direktiivin 80/987/ETY 1 artiklan 1 kohdasta velvollisuus, jonka mukaan työntekijöiden saatavat on vahvistettava tuomioistuimen päätöksellä tai

hallinnollisella päätöksellä, vai onko kyseisten saatavien katsottava kattavan kaikki työsuhteisiin perustuvat saatavat, jotka on vahvistettu missä tahansa laillisessa menettelyssä, joka voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi, kuten tuomioistuimen valvonnan alaisessa pakollisessa sovintomenettelyssä, johon asianosaisten on osallistuttava ennen asian käsittelyä oikeudenkäynnissä ja jonka sisältö tuomioistuimen on hyväksyttävä ja jonka lopputulos voidaan jättää huomiotta, jos sisällön katsotaan loukkaavan vakavalla tavalla jotakin asianosaista, rikkovan lakia tai merkitsevän oikeuden väärinkäyttöä?

3) Mikäli kyseisen työtekijöiden saatavien käsitteen on katsottava kattavan tuomioistuimen toteuttamassa ja vahvistamassa sovintomenettelyssä sovitut 'salarios de tramitación' -summat, voiko asian ratkaiseva kansallinen tuomioistuin jättää soveltamatta kansallista säännöstä, jonka mukaan valtion palkkaturvalaitos ei turvaa kyseistä työsuhteeseen perustuvaa saatavaa, ja soveltaa välittömästi direktiivin 1 artiklan 1 kohdan selvää, täsmällistä ja ehdotonta säännöstä?"

Ensimmäinen ja toinen kysymys

25 Ensimmäisellä ja toisella kysymyksellä, jotka on syytä tutkia yhdessä, kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, kuuluvatko, ja mahdollisesti millä edellytyksillä, "salarios de tramitación" -summat direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen "työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvat saatavat" piiriin.

26 Aluksi on todettava, että luettaessa yhdessä direktiivin 1 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklan 1 kohtaa ilmenee, että direktiiviä sovelletaan ainoastaan työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuviin saataviin, kun nämä saatavat koskevat kyseisessä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua palkkaa.

27 Direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan palkan käsite ja sen sisältö määritellään kansallisessa lainsäädännössä. Esillä olevassa asiassa direktiivissä viitataan siten Espanjan lainsäädäntöön.

28 Kun työsopimuslain 33 §:ssä määritetään palkat Fogasan vastuulle, Tribunal Supremon tulkinnan mukaan siihen sisällytetään tämän lain 26 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan lisäksi "salarios de tramitación" -summat ainoastaan siltä osin kuin ne on vahvistettu tuomioistuimen päätöksellä.

29 On kuitenkin ratkaistava, edellyttääkö mahdollisuus täsmentää kansallisessa lainsäädännössä palkkaturvajärjestelmän vastuulla olevat suoritukset yhteisön oikeuden vaatimusten noudattamista, ja onko Espanjan kuningaskunta noudattanut näitä vaatimuksia määritellessään direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun palkan käsitteen.

30 Näiden vaatimusten olemassaolon osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti perusoikeudet ovat erottamaton osa yleisiä oikeusperiaatteita, joiden noudattamista yhteisöjen tuomioistuin valvoo, ja että yhteisön oikeusjärjestyksen perusoikeuksien turvaamista koskevat vaatimukset sitovat myös jäsenvaltioita niiden pannessa yhteisön oikeuden säännöksiä täytäntöön. Tämän seurauksena jäsenvaltioiden on mahdollisuuksiensa mukaan sovellettava näitä säännöksiä siten, ettei kyseisiä vaatimuksia jätetä noudattamatta (ks. asia C-2/92, Bostock, tuomio 24.3.1994, Kok. 1994, s. I-955, 16 kohta ja asia C-292/97, Karlsson ym., tuomio 13.4.2000, Kok. 2000, s. I-2737, 37 kohta).

31 Silloin kun kansallinen säännöstö kuuluu yhteisön oikeuden soveltamisalaan ja yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu ennakkoratkaisupyyntö, yhteisöjen tuomioistuimen on annettava kansalliselle tuomioistuimelle kaikki

tarvittavat tulkinta-ainekset, jotta se voi arvioida kyseisen säännöstön yhteensopivuutta niiden perusoikeuksien kanssa, joiden noudattamista yhteisöjen tuomioistuin valvoo (asia C-260/89, ERT, tuomio 18.6.1991, Kok. 1991, s. I-2925, Kok. Ep. XI, s. I-221, 42 kohta ja asia C-85/97, SFI, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7447, 29 kohta).

32 Perusoikeuksiin kuuluu muun muassa yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaate. Tämä periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (ks. esim. asia C-189/01, Jippes, tuomio 12.7.2001, Kok. 2001, s. I-5689, 129 kohta ja asia C-149/96, Portugali v. neuvosto, tuomio 23.11.1999, Kok. 1999, s. I-8395, 91 kohta).

33 Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen perusteluista sekä Espanjan hallituksen kirjallisista huomautuksista ilmenee, että Espanjan lainsäädännön mukaan kaikki lainvastaisesti irtisanotut työntekijät ovat samassa asemassa siltä osin, että heillä on oikeus "salarios de tramitación" -suorituksiin. Työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa työsopimuslain 33 §:n 1 momentin mukaan irtisanottuja työntekijöitä kohdellaan kuitenkin eri tavalla, sillä oikeus Fogasan maksamiin saataviin, jotka koskevat "salarios de tramitación" -summia, tunnustetaan vain niiltä osin kuin ne on vahvistettu tuomioistuimen päätöksellä.

34 Tällaista erilaista kohtelua ei voida hyväksyä, ellei sitä voida objektiivisesti perustella.

35 Kyseistä erilaista kohtelua perustellakseen Espanjan hallitus tukeutuu nimenomaisesti direktiivin 10 artiklaan ja väittää, että tällä erilaisella kohtelulla on tarkoitus estää väärinkäytökset.

36 On totta, että direktiivin 10 artiklassa annetaan jäsenvaltioille oikeus toteuttaa väärinkäytösten estämiseksi tarvittavia toimenpiteitä. Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessä ja Espanjan hallituksen huomautuksissa esitetyt täsmennykset Fogasan asemasta kuitenkin osoittavat, että tällä on riittävät takeet kaikenlaisten väärinkäytösten välttämiseksi. Fogasa voi kaikissa tapauksissa työntekijän vireille saattamassa oikeudenkäynnissä tehtävän perustellun päätöksen nojalla kieltäytyä toissijaiseen vastuuseen perustuvista maksuista, jos se katsoo sovinnon rikkovan lakia.

37 Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen perusteluista ilmenee lisäksi, että sikäli kuin sovinto perustuu LPL:n 84 §:ään, sovintomenettely tapahtuu tuomioistuimen tarkan valvonnan alla, ja tämän on hyväksyttävä sovinto.

38 Sitä, että Fogasa turvaa "salarios de tramitación" -saatavien maksun vain silloin, jos ne on vahvistettu tuomioistuimen päätöksellä, ei voida pitää direktiivin 10 artiklassa tarkoitettuna väärinkäytösten estämiseksi tarvittavana toimenpiteenä.

39 Koska tämän tuomion 33 kohdassa mainitun erilaisen kohtelun oikeuttamiseksi ei ole vedottu yhteenkään perusteluun, on todettava, ettei asiassa ole esitetty vakuuttavia perusteluja, joiden nojalla eroa tavanomaisten palkkasaatavien ja tuomioistuimen päätöksellä hyväksyttyjä "salarios de tramitación" -saatavia vastaavien saatavien ja toisaalta sovintomenettelyssä vahvistettujen "salarios de tramitación" -saatavien välillä voitaisiin pitää perusteltuna viimeksi mainittujen jättämiseksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

40 Edellä esitetyillä perusteilla ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että "salarios de tramitación" -saatavia on pidettävä työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvina palkkasaatavina direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, riippumatta siitä, minkä menettelyn nojalla ne on vahvistettu, jos tällaiset tuomioistuimen päätöksellä vahvistetut saatavat synnyttävät palkkaturvajärjestelmän vastuun kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaan ja jos sovintomenettelyssä vahvistettujen samanlaisten saatavien erilaista kohtelua ei voida objektiivisesti perustella.

Kolmas kysymys

41 Kolmannella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, voiko se jättää soveltamatta pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä tilanteessa, jossa siinä jätetään syrjivällä tavalla direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun palkan käsitteen ulkopuolelle "salarios de tramitación" -saatavia vastaavat saatavat, joita ei ole vahvistettu tuomioistuimen päätöksellä.

42 Koska asiassa on todettu esiintyvän yhteisön oikeuden vastaista syrjintää, niin kauan kuin yhdenvertaisen kohtelun palauttavia toimenpiteitä ei ole toteutettu, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen voidaan varmistaa ainoastaan antamalla epäedullisessa asemassa olevaan ryhmään kuuluville henkilöille samat edut kuin etuoikeutettuun ryhmään kuuluville.

43 Näissä olosuhteissa kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta syrjivä kansallinen säännös tarvitsematta pyytää tai odottaa, että lainsäätäjä sitä ennen kumoaisi kyseisen säännöksen, ja sovellettava epäedullisessa asemassa olevan ryhmän jäseniin samaa järjestelmää kuin muihin työntekijöihin (ks. miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuudesta asia C-184/89, Nimz, tuomio 7.2.1991, Kok. 1991, s. I-297, 18—20 kohta ja asia C-408/92, Avdel Systems, tuomio 28.9.1994, Kok. 1994, s. I-4435, 16 kohta).

44 Kolmanteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta kansallinen säännös, jossa jätetään yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun palkan käsitteen ulkopuolelle "salarios de tramitación" -saatavia vastaavat saatavat, joista on sovittu tuomioistuimen toteuttamassa ja vahvistamassa sovintomenettelyssä; sen on sovellettava tämän syrjinnän vuoksi epäedullisessa asemassa olevan ryhmän jäseniin järjestelmää, joka on voimassa niiden työntekijöiden osalta, joiden samankaltaiset saatavat kuuluvat direktiivin soveltamisalaan palkan käsitteen kansallisen määritelmän mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

45 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille sekä komissiolle ja EFTA:n valvontaviranomaiselle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La-Manchan 27.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) "Salarios de tramitación" -saatavia on pidettävä työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvina palkkasaatavina työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, riippumatta siitä, minkä menettelyn nojalla ne on vahvistettu, jos tällaiset tuomioistuimen päätöksellä vahvistetut saatavat synnyttävät palkkaturvajärjestelmän vastuun kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaan ja jos sovintomenettelyssä vahvistettujen samanlaisten saatavien erilaista kohtelua ei voida objektiivisesti perustella.

2) **Kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta kansallinen säännös, jossa jätetään yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti direktiivin 80/987/ETY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun palkan käsitteen ulkopuolelle "salarios de tramitación" -saatavia vastaavat saatavat, joista on sovittu tuomioistuimen toteuttamassa ja vahvistamassa sovintomenettelyssä; sen on sovellettava tämän syrjinnän vuoksi epäedullisessa asemassa olevan ryhmän jäseniin järjestelmää, joka on voimassa niiden työntekijöiden osalta, joiden samankaltaiset saatavat kuuluvat kyseisen direktiivin soveltamisalaan palkan käsitteen kansallisen määritelmän mukaisesti.**

Puissochet Gulmann Skouris

Macken Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä joulukuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

J.-P. Puissochet

kuudennen jaoston puheenjohtaja